

“Sanıklar hakkında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 30/05/2025 tarihli ve 2025/37628 Esas sayılı 40 sayfadan müteşekkil iddianamesi [Dizi Listesi -2] ve bu iddianameye fiziki ortamda murtabıt 16 adet klasör ile Mahkememizde ikâme olunan kamu davasına ait evrakın, Anayasamızın 9. maddesi ile 5235 sayılı 26/09/2004 Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun'un (5235 sayılı Kanun) 11. maddesinin Mahkememize yüklediği görev ve yetki çerçevesinde, yine Anayasamızın 141/4. maddesinde yazılı amir hüküm uyarınca re'sen ve tensiben yapılan tahkik ve tetkiki sonucunda Mahkememizce tesis kılınan 2025/472 Esas 2025/385 Karar sayılı ve 05/06/2025 tarihli Görevsizlik Kararına [Dizi Listesi -3] Cumhuriyet Savcısı, bir kısım sanıklar müdafii ve mağdur Cumhuriyet Halk Partisi vekili tarafından itiraz edildiği [Dizi Listesi -4],

Vâki itirazlar üzerine, dosyanın Nöbetçi Ankara Ağır Ceza Mahkemesine gönderildiği, dosyayı inceleyen Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesinin 2025/164 Değişik İş sayılı 30/06/2025 tarihli kararı ile [Dizi Listesi -5] Mahkememizce verilen 05/06/2025 tarihli Görevsizlik Kararına yapılan itirazların kabulüne karar verilerek dosyanın tekrar Mahkememize gönderildiği,

Mahkememizce yine Anayasamızın 141/4. maddesinde yazılı amir hüküm uyarınca dosya üzerinden yapılan değerlendirme sonucu, Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesinin 2025/164 Değişik İş sayılı 30/06/2025 tarihli kararının mahiyeti ve pratik sonuçları itibariyle "karşı görevsizlik kararı" niteliğinde bulunduğu, bu doğrultuda Mahkememizce 2025/544 Esas ve 2025/447 Karar sayılı 04/07/2025 tarihli karar ile [Dizi Listesi -6] 5271 sayılı ve 04/12/2004 tarihli Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (CMK)'nın 4/2 ve 5235 sayılı Kanun'un 37/2. maddelerinde yazılı hükümler uyarınca, Ankara 3 Ağır Ceza Mahkemesi ile Mahkememiz arasında hasıl olduğu kabul edilen "zımni görev uyuşmazlığı"nın çözümü için dosyanın ortak yüksek görevli mahkeme olan Ankara Bölge Adliye Mahkemesi (BAM) 5.Ceza Dairesi'ne (CD) gönderildiği,

Ankara BAM 5. CD'nin 2025/2406 Esas 2025/2033 Karar sayılı 08/07/2025 tarihli kararı ile [Dizi Listesi -7] "5235 sayılı Kanunun 37/2.maddesi uyarınca; bölge adliye mahkemesi ceza dairelerinin görevlerinin, yargı çevresi içerisinde bulunan adli yargı ilk derece ceza mahkemeleri ile hakimlikler arasındaki yetki ve görev uyuşmazlıklarını çözmekle sınırlı olduğu, görev veya yetki uyuşmazlığından söz edilebilmesi için biri diğerini görevli veya yetkili kılan kesinleşmiş iki kararın olması gerektiği, incelenen dosyada sanıklar hakkında açılan kamu davasında Ankara 26.Asliye Ceza Mahkemesi'nce verilen 05/06/2025 tarih, 2025/472 esas ve 2025/385 karar sayılı görevsizlik kararına yönelik yapılan itiraz üzerine, itirazı incelemekle yetkili mercii olan Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 30/06/2025 tarih ve 2025/164 değişik iş sayılı itirazın kabulü ile bahsi geçen asliye ceza mahkemesinin görevsizlik kararının kaldırılmasına karar verildiği, bu kararın kesin nitelikte olup, olağanüstü kanun yolları denetimi sonucu ortadan kaldırılmadığı sürece gereğinin yapılmasının zorunlu olduğu, Ankara adli yargı sınırlarında birden fazla ağır ceza mahkemesinin görev yapması nedeniyle zımni görev uyuşmazlığının doğduğundan da söz edilemeyeceği, Ankara 26. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 05/06/2025 tarihli kararına yapılan itiraz üzerine itirazı incelemekle görevli Ağır Ceza Mahkemesi'nce verilen bahsi geçen değişik iş kararı sonrası verdiği 04/07/2025 tarih, 2025/544 esas ve 2025/477 sayılı görevsizlik kararının hukuki değerden yoksun olduğu, dolayısıyla yukarıda izah edildiği şekilde dosyada zımni görev uyuşmazlığının doğduğundan söz edilemeyeceği anlaşılmakla, dosyanın incelenmeksizin ilk derece Mahkemesi'ne iadesine

KESİN olarak, 08/07/2025 tarihinde oybirliğiyle karar verildi" denilmek suretiyle dosyanın tekrar Mahkememize gönderildiği,

Yukarıda detayları kayıtlı Ankara BAM 5. CD'nin ilamı da dikkate alınarak, Mahkememizce CMK'nın 309. maddesinde yazılı hükümlere maruzen 11/07/2025 tarihli müzekkeremiz tahtında dosyanın gereğine tevessül ve tavassut olunması için Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Kanun Yolları Bürosuna tevdi edildiği, bilahare dosyanın 11/07/2025 tarihli 2025-3/37126-KYB sayılı menfi görüş [Dizi Listesi -8] ile birlikte Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından Adalet Bakanlığına gönderildiği,

Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün 94660652-105-06-27839-2025-KYB sayılı ve 14/07/2025 tarihli yazısı ile [Dizi Listesi -9] "Kanun yararına bozma, istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşen kararların istisnai olarak Yargıtay tarafından denetlenmesini sağlayan olağanüstü kanun yolu olup, olağanüstü ve istisnai olmasından dolayı kanun yararına bozma yoluyla bir kararın bozulabilmesi için, mahkemelerin asıl ceza davasını çözmeye devam etmesinin artık imkansız hale gelmiş olması veya hukuka aykırılığın giderilebilmesi için kanun yararına bozmadan başka imkan kalmamasının gerekli bulunması karşısında, sorunun yargısal yoldan çözülebileceği düşünülmüş, anılan karar aleyhine kanun yararına bozma yoluna gidilmemiştir" denilmek suretiyle Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesinin 2025/164 Değişik İş sayılı 30/06/2025 tarihli kararına karşı kanun yoluna gidilmediği, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Kanun Yolları Bürosunun 16/07/2025 tarihli 2025-3/37126-KYB sayılı üst yazısı tahtında dosyanın tekrar Mahkememize gönderildiği anlaşılmakla; bu kez, Mahkememizin 2025/582 Esas sırasına kayden dava dosyasının yeniden tahkik ve tetkiki sonucunda;

1- Vâki dava dosyasında Mahkememizce tesis kılınan ilk görevsizlik kararı ve bilahare bu kararı tavzih edip Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesinin 2025/164 Değişik İş sayılı 30/06/2025 tarihli kararını mahiyeti ve sonuçları itibariyle "karşı görevsizlik kararı" niteliğinde bulan Mahkememizin 2025/544 Esas ve 2025/447 Karar sayılı 04/07/2024 tarihli Görevsizlik Kararının devamına; bu çerçevede, CMK'nın 3 ilâ 7, 5235 sayılı Kanun'un 11., 12. ve 14. maddelerinde yazılı hükümler ile CMK'nın 161/9. maddesinde yazılı sarîh hüküm uyarınca vâki davada Mahkememizin GÖREVSİZLİĞİNE, davada Ankara Ağır Ceza Mahkemesinin GÖREVLİ OLDUĞUNA,

2- Ancak, Mahkememizce tesis kılınan 2025/472 Esas 2025/385 Karar sayılı ve 05/06/2025 tarihli Görevsizlik Kararına Cumhuriyet Savcısı, bir kısım sanıklar müdafii ve mağdur Cumhuriyet Halk Partisi vekili tarafından itiraz edildiği, vâki itiraz üzerine Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesinin 2025/164 Değişik İş sayılı 30/06/2025 tarihli kararı ile Mahkememizce verilen görevsizlik kararının kaldırılmasına karar verildiği, bu şekli ile ve Yargıtay 5.Ceza Dairesinin 2018/2272 Esas 2018/1204 Karar sayılı 26/02/2018 tarihli ilamı ile yine aynı Dairenin 2011/13773 Esas 2011/25129 Karar sayılı 08/12/2011 tarihli ilamındaki kavramsallaştırmaya da kıyasen Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesi ile Mahkememiz arasında zımnî görev uyumsuzluğu çıktığı,

3- Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesi ile Mahkememiz arasında çıktığı kabul edilen zımnî görev uyumsuzluğunun izalesi yönünden dosyanın doğrudan ve derhal 11/07/2025 günü itibariyle, CMK'nın 4/2 ve 5235 sayılı Kanun'un 37/2. maddelerinde yazılı hükümler uyarınca, Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesi ile Mahkememiz arasında ortak yüksek görevli mahkeme olan Ankara Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Dairelerine [5.Ceza Dairesine] gönderildiği,

4- Ankara BAM 5. CD'nin 2025/2406 Esas 2025/2033 Karar sayılı 08/07/2025 tarihli kararı ile "[...] Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 30/06/2025 tarih ve 2025/164 değişik iş sayılı itirazın kabulü ile bahsi geçen asliye ceza mahkemesinin görevsizlik kararının kaldırılmasına karar verildiği, bu kararın kesin nitelikte olup, olağanüstü kanun yolları denetimi sonucu ortadan kaldırılmadığı sürece gereğinin yapılmasının zorunlu olduğu [...]" ifade edilerek, Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesi ile Mahkememiz arasında vâki olan zımnî görev uyuşmazlığının ortak yüksek görevli mahkeme olan Ankara BAM 5. CD tarafından hallinin mümkün olmadığı, bir başka ifade ile huzurdaki dava dosyasında görevli mahkemenin ortak yüksek görevli mahkeme olan Ankara BAM tarafından tayin ve tespit edilemediği,

5- Ankara BAM 5. CD'nin 08/07/2025 tarihli kararı da dikkate alınarak, Mahkememizce CMK'nın 309. maddesinde yazılı hükümlere maruzen 11/07/2025 tarihli müzekkeremiz tahtında dosyanın gereğine tevessül ve tavassut olunması için Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Kanun Yolları Bürosuna tevdi edildiği, bilahare dosyanın 11/07/2025 tarihli 2025-3/37126-KYB sayılı menfî görüş ile birlikte Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından Adalet Bakanlığına gönderildiği, Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün 94660652-105-06-27839-2025-KYB sayılı ve 14/07/2025 tarihli yazısı ile "[...] kanun yararına bozma yoluyla bir kararın bozulabilmesi için, mahkemelerin asıl ceza davasını çözmeye devam etmesinin artık imkansız hale gelmiş olması veya hukuka aykırılığın giderilebilmesi için kanun yararına bozmadan başka imkan kalmamasının gerekli bulunması karşısında, sorunun yargısal yoldan çözülebileceği düşünülmüş, anılan karar aleyhine kanun yararına bozma yoluna gidilmemiştir" denilmek suretiyle Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesinin 2025/164 Değişik İş sayılı 30/06/2025 tarihli kararına karşı kanun yararına bozma yoluna tevessül ve tavassut olunmadığı ANLAŞILMAKLA,

6- Bu şekli ile Mahkememizce bütün yasa yolları tüketilmiş olmasına, Mahkememizce tesis kılınan ilk görevsizlik kararına ve bu kararı tanzih eden Mahkememizin 2025/544 Esas ve 2025/447 Karar sayılı 04/07/2024 tarihli Görevsizlik Kararındaki gerekçelere rağmen; huzurdaki dava dosyasında görevli mahkemenin Ankara Asliye Ceza Mahkemesi ile Ankara Ağır Ceza Mahkemesi arasında ortak yüksek görevli mahkeme olan Ankara BAM 5. CD tarafından tayin edilememiş olması keyfiyetine CMK'nın 5/2. maddesinde yazılı "Adli yargı içerisindeki mahkemeler bakımından verilen görevsizlik kararlarına karşı itiraz yoluna gidilebilir" hükmünün sebebiyet verdiği hususunun Mahkememizce kabulü neticesinde;

a) Huzurdaki dava dosyasında ve buna mümasil ilk görevsizlik kararının asliye ceza mahkemesi tarafından verildiği, görevsizlik kararına karşı itiraz edildiği ve itirazın CMK'nın 268/3-c maddesi uyarınca "merci" olan ağır ceza mahkemesi tarafından incelenerek CMK'nın 271. maddesinde yazılı rejime maruzen kesin olarak kabulüne karar verilmesi durumunda, esasen ve pratik sonuçları itibarıyla asliye ceza mahkemesince ittihaz olunan görevsizlik kararına karşı ilgilisi tarafından yapılan itirazı kabul eden bu kabilden bir ağır ceza mahkemesi kararı ile "görevli mahkemenin" tayin ve tespit edilmiş olacağı; böylesi bir durumun ise, görev uyuşmazlığı yönünden eşit muamele görmesi gereken asliye ceza mahkemeleri ile ağır ceza mahkemeleri arasında asliye ceza mahkemeleri aleyhine ağır ceza mahkemeleri lehine pozitif ayrımcılığa sebebiyet vereceği hususunda Mahkememiz indinde hiç bir tereddüt bulunmadığı; Anayasamızın 10/3. maddesine göre, hukukumuzda pozitif ayrımcılığın ancak "Çocuklar, yaşlılar, özürlüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler" yönünden mümkün olabileceği, Anayasamızın 10/4. maddesinde "Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar" hükmüne yer verildiği, meri hukuk sistemimizde kanun düzeyinde eşitlik ilkesi ve ayrımcılıkla mücadeleye dair detaylı açıklamalara 6701 sayılı ve 06/04/2016 Türkiye

İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun (6701 sayılı Kanun) 3 ilâ 7. maddelerinde yer verildiği, 6701 sayılı Kanun'un 2/1-d maddesine göre doğrudan ayrımcılığın "Bir gerçek veya tüzel kişinin, hukukten tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi", 6701 sayılı Kanun'un 2/1-e maddesine göre ise dolaylı ayrımcılığın "Bir gerçek veya tüzel kişinin, görünüşte ayrımcı olmayan her türlü eylem, işlem ve uygulamalar sonucunda, bu Kanunda sayılan ayrımcılık temelleriyle bağlantılı olarak, hukukten tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanma bakımından nesnel olarak haklılaştırılmayan dezavantajlı bir konuma sokulmasını" ifade ettiğİ; huzurdaki dava dosyasında, Ankara Asliye Ceza Mahkemesini Ankara Ağır Ceza Mahkemesi karşısında dezavantajlı bir konuma sokan CMK'nın 5/2. maddesinde "Adli yargı içerisindeki mahkemeler bakımından verilen görevsizlik kararlarına karşı itiraz yoluna gidilebilir" şeklinde yazılı olan mutlak hükmün Anayasamızın 10. maddesine aykırı olduğu, zikri geçen "mutlak" nitelikteki bu hüküm Anayasa Mahkememizce iptal edilmedikçe veya "Adli yargı içerisindeki mahkemeler bakımından verilen görevsizlik kararlarına karşı itiraz yoluna gidilebilir; ancak, ilk görevsizlik kararının asliye ceza mahkemeleri tarafından verildiğİ, bu kararlara itiraz edildiğİ ve itirazın merci tarafından kabul edildiğİ hallerde itirazın kabulü kararı karşı görevsizlik kararı sayılır" şeklinde mukayyet hale getirilmedikçe benzer davalarda Anayasamızın 10. maddesinin ihlal edilmesine devam edileceğİ;

b) Anayasamızın 141/4. maddesinde "Davaların en az giderle ve mümkün olan süratle sonuçlandırılması, yargının görevidir" amir hükmüne yer verildiğİ, CMK'nın 5/1. maddesinde yazılı amir hükme göre ise, iddianamenin kabulünden sonra işin, davayı gören mahkemenin görevini aştığı veya dışında kaldığı anlaşılırsa, mahkemenin bir kararla işi görevli mahkemeye göndermesi gerektiğİ, CMK'nın 4/1. maddesi uyarınca davaya bakan asliye ceza mahkemesinin, görevli olup olmadığına kovuşturma evresinin her aşamasında re'sen karar verebileceğİ; nitekim zikri geçen bu hükümler uyarınca, ağır ceza mahkemesi yerine ilk olarak Mahkememizde ikâme olunan başkaca bir kamu davasında Mahkememizce resen ve tensiben tesis kılınan ilk görevsizlik kararının kaldırılması için Ankara BAM'a başvurulduğu, Ankara BAM 5. CD'nin 2023/2955 Esas 2023/2926 Karar sayılı 19/12/2023 tarihli kararı ile Mahkememizce tesis kılınan ilk görevsizlik kararı KESİN nitelikli bir hükümle kaldırılarak dosyanın Mahkememize gönderildiğİ, uzun ve meşakkatli bir yargılamadan sonra Mahkememizce tesis kılınan beraat kararına karşı katılan vekili tarafından istinaf kanun yoluna başvurulduğu, bu kez Ankara BAM 5. CD'nin 2024/1561 Esas 2025/1859 Karar sayılı 17/06/2025 tarihli kararı ile aynı Ankara BAM CD'nin aynı meselede daha önce verdiğİ KESİN KARAR ile tam bir tearuz ve tenakuz teşkil edecek şekilde, uzun ve meşakkatli bir açık yargılama sonucu Mahkememizce tesis kılınan beraat kararının, ilk verilen görevsizlik kararımızda olduğu gibi sanıkların 5237 sayılı ve 26/09/2004 tarihli Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 158/1-e maddesinden yargılanması için görevsizlik kararı verilerek dosyanın Ankara ağır ceza mahkemesine gönderilmesi için KESİN olarak bozulduğu; verilen somut örnekte olduğu gibi, Anayasamızın 141/4. maddesinde yazılı amir hükmün ihlal edilmemesi için, huzurdaki dava dosyası ile benzer dava dosyalarında görevli mahkemenin hukuk devleti ilkelerine, usul ve yasaya uygun olarak işin başında tayin ve tespit edilmemesi ya da tespit edilememesi sebebiyle, daha ziyade çok taraflı kamu davalarında uzun yıllara sâri olacak şekilde görevsiz mahkemece yargılama yapılması halinde, CMK'nın 7. maddesinde yazılı hüküm uyarınca yenilenmesi mümkün olmayanlar dışında, görevli olmayan hâkim veya mahkemece yapılan işlemler hükümsüz sayılacağından, bhusus huzurdaki dava dosyası açısından, CMK'nın 5/2. maddesinde "Adli yargı içerisindeki mahkemeler bakımından verilen görevsizlik kararlarına karşı itiraz yoluna gidilebilir" şeklinde yazılı olan mutlak hükmün, teoride "usul ekonomisi ilkesi" olarak da tesmiye edilen Anayasamızın 141/4. maddesinde

mündemiç amir hükmün ihlal edilmesine sebebiyet verdiği dair Mahkememiz indinde tam bir kanaat hasıl olduğu;

c) Anayasamızın 2., 6., 9., 13., 36., 37., 38. ve 138. TCK'nın 7. maddesinde yazılı sarıh hükümler ile ülkemizin de kurucu üyesi olduğu Avrupa Konseyi tarafından 04/11/1950 tarihinde akdedilen ve 19/03/1954 tarihli 8662 sayılı Resmi Gazetede yayınlanarak, Anayasamızın 90. maddesinde yazılı hükümlerin delaletiyle, iç hukukumuzun kanun hükmünde bir cüzü olan ve hatta aynı maddenin son fıkrasında yazılı amir hüküm uyarınca kanunlarımızdan da bir derece üstün sayılması gereken İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına ilişkin [Avrupa İnsan Hakları] Sözleşmesi'nin (AİHS) 5., 6. ve 7. maddelerinde yazılı hükümlerin yanı sıra, Anayasa Mahkememizin, Yargıtayın ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) (Bkz.: Guide on Article 7 of the European Convention on Human Rights, updated on 28 February 2025, Council of Europe & Guide on Article 6 Right to a Fair Trial (Criminal Limb) Council of Europe/European Court of Human Rights, 2014, <https://rm.coe.int/1680304c4e>) müstakar içtihatlarına göre, "suç ve cezada kanunilik ilkesi [=nullum crimen sine lege, nulla poene sine lege]" ile "hukuki güvenlik [legal certainty]" prensibi, hak arama hürriyeti ve adil yargılanma hakkı, tabii hakim ilkesi [Kanuni hakim güvencesi], mahkemelerin ve hakimlerin görevlerinde bağımsız olduğuna dair anayasal güvenceler, ceza adalet sistemimizde iddianamenin iadesi sebeplerinin CMK'nın 174. maddesinde tadadi/tahdidi [=sınırlı sayıda =numerus clausus] olarak sayılmış olması bu bağlamda CMK'nın 174/2. maddesinde yazılı hükme göre suçun hukukî nitelendirilmesi sebebiyle iddianamenin iade edilemeyeceğine dair kanuni yasak, bu şekli ile görev yönünden iddianamenin iadesinin mümkün olmadığı diğer taraftan CMK'nın 225/2. maddesinde yazılı hükme göre ceza mahkemelerinin iddianamede faile isnat olunan fiillerin "nitelendirilmesi" açısından iddia ve savunmayla da bağlı olmadığı, Anayasamızın 138. maddesinin yanı sıra 2802 sayılı ve 24/02/1983 tarihli Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 4/2. maddesine göre hakimlerin sadece Anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre iddianamedeki fiili nitelendirip hüküm vereceklerine dair Anayasamız ile teminat altına alınan bağımsızlık güvencesi, bu çerçevede 2797 sayılı ve 04/02/1983 tarihli Yargıtay Kanunu'nun (2797 sayılı Kanun) 45/5. maddesine göre sadece "içtihadı birleştirme kararları"nın benzer hukuki konularda Yargıtay Genel Kurullarını, dairelerini ve adliye mahkemelerini bağlayacağı, zikri geçen maddenin mefhumu muhalefetinden "içtihadı birleştirme kararları" dışında Yargıtay Ceza Genel Kurulu ve Yargıtay dairelerinin içtihatlarının Mahkemeleri bağlamayacağı, ancak Anayasamızın 153/son fıkrasında yazılı hükme göre Anayasa Mahkemesi kararlarının Resmî Gazetede hemen yayımlanmasını takiben yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzelkişileri bağlayacağına dair temel kural; hiç kimseye suçun işlendiği sırada uygulanabilir olan cezadan daha ağır bir ceza verilemeyeceğine dair temel evrensel prensip, "şüphe halinden sanık yararlanır [in dubio pro reo]" ilkesi, "fiil ve fail ile bağlılık ilkesi", maddi ceza hukukunda dar yorumun esas olduğuna dair prensip ile failin aleyhine genişletici yorum yasağı ve yine failin aleyhine kıyas yasağı ihlal edilerek ve ayrıca failin aleyhine yeni kanun ve vakıaları makable şamil kılarak ve/veya failin müktesep hakları ihlal edilerek, fail aleyhine sonuç doğuracak şekilde ceza yargılaması yapılarak cezaya hükmedilmesi halinde Anayasamız ve AİHS ile teminat altına alınmış olan adil yargılanma ve kişi güvenliğine dair temel hak ve özgürlüklerin ihlal edilmiş olacağı; huzurdaki dava dosyası yönünden, yukarıda kronolojik olarak gösterilen süreç ile yukarıda "a" ve "b" maddelerindeki açıklamalar da dikkate alındığında, CMK'nın 5/2. maddesinde "Adli yargı içerisindeki mahkemeler bakımından verilen görevsizlik kararlarına karşı itiraz yoluna gidilebilir" şeklinde yazılı olan mutlak hükmün Anayasamızın 2., 6., 9., 13., 36., 37., 38., 138. ve 141/4. maddelerinde mündemiç Anayasamızın amir hükümlerinin, evrensel temel ilkelerin ve

anayasal güvencelerin ihlal edilmesine sebebiyet verdiği hususunda Mahkememiz indinde tam bir vicdani kanaat hasıl olduğu;

ç) CMK'nın 5/2. maddesinde "Adli yargı içerisindeki mahkemeler bakımından verilen görevsizlik kararlarına karşı itiraz yoluna gidilebilir" şeklinde yazılı olan mutlak hükmün Anayasaya aykırı olduğu iddiası ile daha önce Anayasa Mahkemesine başvurulduğu, "de jure" mevcut olmakla birlikte BAM'ların fiilen göreve başlamadığı tarihlerde, Anayasa Mahkemesi tarafından işin esasına girilerek ittihaz olunan 2014/47 Esas 2014/123 Karar sayılı ve 03/07/2014 tarihli red kararının 13/03/2015 tarihli Resmi Gazetede yayınlandığı, Anayasamızın 152/4. maddesi uyarınca Anayasa Mahkemesinin işin esasına girerek verdiği red kararının Resmî Gazetede yayımlanmasından sonra on yıl geçmedikçe aynı kanun hükmünün Anayasaya aykırılığı iddiasıyla tekrar başvuruda bulunulamayacağı, işbu anayasal düzenlemenin 6216 sayılı ve 30/03/2011 tarihli Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un (6216 sayılı Kanun) 41/1. maddesinde de mündemiç olduğu; özellikle ve halen BAM'ların hem "de facto" hem de "de jure" olarak faal oluşuna dair keyfiyet de dikkate alınarak, 13/03/2025 tarihinden itibaren CMK'nın 5/2. maddesinin Anayasaya aykırı olduğu iddiası ile somut norm denetiminin işletilmesi açısından hiç bir yasal engel bulunmadığı;

d) Anayasamızın 152. maddesinin birinci fıkrası ile 6216 sayılı Kanun'un 40/1. maddesinde yazılı hükmün Mahkememize verdiği yetkiye dayanarak; yukarıda açıklanan süreç ve sebepler ile Mahkememizin ilk görevsizlik kararını tavrız eden Mahkememizin 2025/544 Esas ve 2025/447 Karar sayılı 04/07/2024 tarihli Görevsizlik Kararındaki gerekçenin yanı sıra Anayasa Mahkememizce re'sen gözetilecek diğer sebeplere de istinaden, CMK'nın 5/2. maddesinde mündemiç "Adli yargı içerisindeki mahkemeler bakımından verilen görevsizlik kararlarına karşı itiraz yoluna gidilebilir" şeklindeki mutlak kuralın Anayasamızın 2., 6., 9., 10., 13., 36., 37., 38., 138. ve 141/4. maddelerine aykırı olduğu; CMK'nın 5/2. maddesinde "Adli yargı içerisindeki mahkemeler bakımından verilen görevsizlik kararlarına karşı itiraz yoluna gidilebilir" şeklinde yazılı olan mutlak nitelikli kanun hükmünün Anayasaya aykırılığı sebebiyle iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına; Anayasaya aykırılığın Anayasa Mahkemesi tarafından değerlendirilmesini teminen, 6216 sayılı Kanun'un 40. maddesinin birinci fıkrasının "a", "b" ve "c" bentlerinde yazılı hükümler uyarınca, ilgili evrakın aslı ve/veya onaylı birer suretinin üst yazımız tahtında ivedi Anayasa Mahkemesine gönderilmesine, KARAR VERİLMEKLE;

Yukarıda gösterilen kronolojik süreç ve açıklanan nedenlerle, Mahkememizin 2025/544 Esas ve 2025/447 Karar sayılı 04/07/2025 tarihli Görevsizlik Kararındaki gerekçeler ve Anayasa Mahkememizce re'sen gözetilip seçilecek diğer sebeplere istinaden, CMK'nın 5/2. maddesinde mündemiç "Adli yargı içerisindeki mahkemeler bakımından verilen görevsizlik kararlarına karşı itiraz yoluna gidilebilir" şeklindeki mutlak kuralın Anayasamızın 2., 6., 9., 10., 13., 36., 37., 38., 138. ve 141/4. maddelerine aykırı olduğundan somut norm denetimi yoluyla itirazen iptaline karar verilmesi yüksek müsaadelerine arz ve talep olunur.